

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА

BIFLOX

1. ТЪРГОВСКО ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ

BIFLOX

2. КОЛИЧЕСТВЕН И КАЧЕСТВЕН СЪСТАВ

Една капсула съдържа:

Fluoxetine hydrochloride 22,36 mg, еквивалентен на Fluoxetine 20 mg

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Твърди капсули

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1. Показания

Депресии

Обсесивно-компулсивни разстройства

Bulimia nervosa

4.2. Дозировка и начин на приложение

Депресии

Начална дневна доза – 20 mg (сутрин или вечер)

Поддържаща доза – обикновено дневната доза от 20 mg се оказва достатъчна за постигане на желания терапевтичен ефект. По преценка дневната доза може да бъде повищена до 40-60 mg независимо, че няма убедителни клинични данни за постигане на по-добър ефект при дневна доза по-висока от 40 mg. Дневната доза се прилага в един или два приема (сутрин и/или вечер).

Максимална дневна доза - 80 mg

Терапевтичен ефект може да бъде очакван не по-рано от 4 седмици от началото на лечението. Продължителността на лечебния курс се индивидуализира.

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО	
Приложение към разрешение за употреба № 1-3989 26.07.01	
611/10.07.01	<i>[Signature]</i>

Обсесивно-компулсивни разстройства

Препоръчвана начална дневна доза – 20 mg (сутрин или вечер)

Клиничните наблюдения показват, че в отделните случаи очаквания терапевтичен отговор се постига с дози от порядъка на 20 - 60 mg (разпределени в два приема).

Максимална дневна доза – 80 mg

Терапевтичен ефект следва да се очаква не по-рано от 5 седмици от началото на лечението. Продължителността на лечебния курс е индивидуална.

Bulimia nervosa

Препоръчана инициална дневна доза – 20 mg (сутрин)

Препоръчана поддържаща дневна доза – 60 mg (сутрин).

Повишаването на дозата следва да става постепенно според индивидуалния отговор на пациента.

Забележска

Препоръчва се редуциране на дозата при болни с тежки чернодробни и бъбречни увреждания, както и при пациенти в напреднала възраст, при наличие на системни заболявания, изискващи медикаментозно лечение.

4.3. Противопоказания

Свръхчувствителност към флуоксетин или някое от помощните вещества.

Лечение с неселективни и селективни МАО-В инхибитори и/или прием на такива в период по-малък от 14 дни от началото на лечение с флуоксетин.

Деца под 15 годишна възраст (няма данни относно безопасността на продукта при приложение в детската възраст.

4.4. Специални противопоказания и предупреждения

Появата на кожни обриви или уртикария много често се съчетава с развитие на системни реакции като треска, левкоцитоза, артralгия, оток, респираторен дистрес, лимфаденопатия, протеинурия, умерено повишаване стойностите на трансаминазите, васкулит и др. В случаите при които в хода на лечението с флуоксетин се развилят обрив и/или други симптоми на свръхчувствителност, чиято етиология не може да бъде установена, се налага преустановяване на лечението с продукта.

Продуктът трябва да се прилага внимателно при следните заболявания, поради недостатъчни клинични наблюдения и повышен риск от развитие на нежелани лекарствени реакции:

- епилепсия и анамнеза за конвулсии;
- захарен диабет (възможно е повлияване стойностите на кръвната захар, което в някои случаи изисква корекция в режима на дозиране на хипогликемичните средства);
- тежки чернодробни и бъбречни увреждания (понижен клирънс на елиминиране)
- напреднала възраст, особено в случаи със системни заболявания и/или приемащи други лекарствени продукти
- инфаркт на миокарда и/или нестабилизирано сърдечно заболяване
- суицидна анамнеза или суицидна нагласа (необходим е контрол особено в ранната фаза на лечение).
- поднормено телесно тегло (лечението с флуоксетин може да доведе до нарушения в апетита и загуба на тегло).
- хипонатриемия с различна етиология (в началото на лечението с флуоксетин е възможно значително понижаване на плазмените натриеви нива)

Не се препоръчва приложението на флуоксетин в хода на електроконвулсивна терапия, поради съобщени единични случаи на продължителни конвулсии.

Включените в състава на готовата лекарствена форма азоцветители (Е 122, Е 151) могат да предизвикат алергични реакции, вкл. бронхиална астма. Рискът от алергични реакции е по-голям при пациенти със свръхчувствителност към аспирин.

4.5. Лекарствени и други взаимодействия

- Неселективни и селективни МАО-В инхибитори (селегилин) – едновременното приложение с флуоксетин е противопоказано поради риск от развитие на серотонинов синдром, проявяващ се клинично с хипертермия, мускулна ригидност, миоклония трепор, повишена възбудимост, промени в психиката, диария, изменения в артериалното налягане, в някои случаи летален изход. Едновременното приложение със селективни МАО-А инхибитори е нежелателно. Приемът на МАО-инхибитор трябва да се преустанови най-малко две седмици преди започване на лечението с флуоксетин. От друга страна се препоръчва, лечение с МАО-инхибитори да започне най-малко пет седмици след преустановяване приема на флуоксетин, поради дългото време на полуелиминиране на флуоксетин и норфлуоксетин.
- Други антидепресанти – едновременното приложение с флуоксетин води до усилване действието на последните и увеличаване на риска от развитие на нежелани лекарствени реакции особено от страна на ЦНС, поради повишаване на плазмените им нива.
- Литиеви продукти – в единични случаи, при комбинираното им прилагане с флуоксетин е установена промяна в плазмените нива на лития (повишаване или понижаване). В хода на лечението е необходимо контролиране на плазмените литиеви концентрации, с

оглед избягване развитие на токсични ефекти и адекватна корекция в режима на дозиране.

- Бензодиазепини – времето на полуживот на диазепам може да бъде удължено при едновременно приложение с флуоксетин; едновременното приложение на флуоксетин и алпразолам води до повишаване плазмените нива на последния.
- Лекарствени продукти с висока степен на свързване с плазмените протеини (антикоагуланти, дигитоксин) - възможно е повишение на плазмените концентрации на последните и повишаване на риска от развитие на нежелани лекарствени реакции, поради изместването им от мястото на свързване от страна на флуоксетин. Обратно, при едновременно приложение с продукти имащи по-висок афинитет към плазмените протеини е възможно изместването на флуоксетин и повишаване на неговите плазмени концентрации.
- Триптофан – възможно е усилване на двигателните разстройства, нарушения от страна на гастро-интестиналния тракт и др.
- Антиконвулсанти (фенитоин, карbamазепин) – повишение на плазмените им концентрации и риск от развитие на токсични ефекти при едновременно приложение с флуоксетин.
- Лекарствени продукти, оказващи потискащо ЦНС действие и алкохол – усилване на потискащия им ефект и повишаване риска от развитие на гърч.
- Антипсихотични средства (халоперидол, клозапин) – едновременното прилагане с флуоксетин може да доведе до токсични плазмени нива на карbamазепин.

Във връзка с продължителния полуживот на флуоксетин и на активния метаболит норфлуоксетин, е възможно да настъпят взаимодействия с

други лекарства дори 2-3 седмици след преустановяване на лечението с продукта.

4.6. Бременност и кърмене

Категория С.

Липсват данни от контролирани клинични изпитвания при бременни и кърмещи жени. Екскретира се с майчиното мляко.

Бифлокс се прилага по време на бременност при точна оценка на съотношението очаквана полза за майката/потенциален рисък за плода. Препоръчва се преустановяване на кърменето за периода на лечение с продукта. Има съобщения за повръщане, водни изпражнения, нарушения в съня при кърмачето, чиито майки приемат флуоксетин.

4.7. Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

Флуоксетин може да окаже негативно влияние върху психомоторните функции, което налага в периода на лечение с продукта ограничаване на извършването на потенциално опасни видове дейности, изискващи повишено внимание и бързи психомоторни реакции. Поради бавното елиминиране от организма е възможно ефектите на продукта да персистират до 2—3 седмици след преустановяване на лечението.

4.8. Нежелани лекарствени реакции

Храносмилателна система

Чести – понижение на апетита, гадене, повръщане;

Редки – афтозен стоматит, дисфагия, езофагит, гастрит, гингивит, глосит, промени в стойностите на чернодробните ензими, жажда;

Много редки – диария, холецистит и холелитиаза, колит, дуоденална язва, ентерит, инконтиненция, хематемеза, хепатит, хепатомегалия, хиперхлорхидрия, повищено слюноотделение, жълтеница, стомашна язва, промяна в оцветяването на езика, оток на езика.

Ендокринна система

Редки – хипотиреоидизъм;

Много редки – диабетна ацидоза, захарен диабет

Хематологични и от страна на лимфатична система

Редки – анемия, екхимоза;

Много редки – дискразия, хипохромна анемия, левкопения, лиммоцитоза, петехии, пурпурата, тромбоцитемия, тромбоцитопения, васкулит

Метаболитни нарушения

Чести – загуба на тегло;

Редки – дехидратация, генерализирани отоци, подагра, хиперхолестеролемия, хиперлипемия, хипокалиемия и хипонатриемия, периферни отоци;

Много редки – непоносимост към алкохол, повишаване нивата на АФ и на креатининфосфокиназата, хиперкалиемия, хиперурикемия, хипокалциемия, железонедоимъчна анемия, повишаване нивата на СПТ;

Мускуло-скелетна система

Редки – артрит, болки в костите, бурсит, тендосиновит, крампи;

Много редки – артроза, хондродистрофия, миастения, миопатия, миозит, остеомиелит, остеопороза, ревматоиден артрит;

Нервна система

Чести – възбуда, амнезия, емоционална лабилност, нарушения в съня;

Редки – оствър мозъчен синдром, апатия, атаксия, конвулсии, еуфория, халюцинации, хиперкинезия, дискоординация, повишаване на либидото, маниакални реакции, невралгия, невропатия, параноидни реакции, психози, вертиго;

Много редки – абнормална ЕЕГ, антисоциални реакции, хроничен мозъчен синдром, ЦНС депресия, кома, дизартрия, дистония, хиперстезия, неврит, нистагъм, парализа, понижаване на рефлексите, ступор;

Дихателна система

Редки – астма, епистаксис, хипервентилация, пневмония;

Много редки – апнея, ателектаза, емфизем, хиповентилация, хипоксия, оток на ларинкса, белодробен оток, пневмоторакс, стридор;

Кожа и кожни придатъци

Редки – акне, алопеция, контактен дерматит, екзема, херпес симплекс, макулопапулозен обрив, везико-булозни обриви уртикария, кожни язви;

Много редки – фурункулоза, херпес зостер, хирзутизъм, петехиален обрив, псориазис, пустулозен обрив, себорея;

Сърдечно-съдова система

Чести – хеморагия, хипертония;

Редки – стенокардия, аритмия, застойна сърдечна недостатъчност, хипотония, мигрена, инфаркт на миокарда, синкоп, съдово-обусловено главоболие;

Много редки – предсърдно трептене, брадикардия, мозъчна емболия, мозъчна исхемия, сърден арест, сърден блок, периферни съдови нарушения, флебит, шок, тромбофлебит, тромбоза, вазоспазъм, камерна аритмия, камерна екстрасистолия, камерно трептене;

Урогенитална система

Чести – често уриниране;

Редки – аборт, албуминурия, аменорея, болки в гърдите, лактация, цистит и дизурия, хематурия, левкорея, менорагия, метрорагия, полиурия, инkontиненция/ретенция на урината, вагинална хеморагия;

Много редки – глюкозурия, хипоменорея, болки в бъбреците, олигурия, приапизъм, маточни кръвоизливи;

Привикване, физическа и психическа зависимост

Клиничните наблюдения не са показвали категорични данни за развитие на синдром на отнемането или други симптоми на

лекарствена зависимост при приложение на флуоксетин. Необходимо е обаче, преди лечение с флуоксетин да бъде изключена лекарствена или друг тип зависимост или склонност към такива.

4.9. Предозиране

Клинични симптоми - гадене, повръщане, възбуда, беспокойство, хипоманийни симптоми и други прояви от страна на ЦНС.

Лечение - преустановяване приема на продукта, стомашна промивка, симптоматично лечение и мониториране на показателите на сърдечно-съдовата и дихателни функции.

Необходимо е да бъдат взети пред вид продължителния полуживот на флуоксетин и норфлуоксетин. Поради големия обем на разпределение, провеждането на диализа, хемоперфузия или форсиране на диурезата не оказва влияние върху процеса на елиминиране на продукта.

Не е известен специфичен антидот.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ ДАННИ.

5.1. Фармакодинамични свойства

ATC - N06A B 03

Флуоксетин е дериват на фенилпропиламида, който селективно потиска обратното захващане на серотонина както *in vivo*, така и в условия *in vitro*, в резултат на което се улеснява серотонинергичната невротрансмисия. Процесът на обратното захващане е отговорен в най-голяма степен за извличането на серотонина от синаптичната цепка. Действието на продукта е по-слабо по отношение потискане на обратното захващане на норадреналин и допамин. При проведени *in vitro* проучвания е установено, че е налище относително слаб афинитет към серотониновите рецептори 5-HT-1 (A, B, C, D), 5-HT-2 и 5-HT-3 подтипове/ и към редица други невротрансмитерни рецептори (алфа₁, алфа₂, бета, хистамин-₁, и хистамин-₂, мускарин, опиатни, GABA и допамин D₂ рецептори). С ниския афинитет

невротрансмитерни рецептори може да се обясни по-малката честота на антихолинергични странични ефекти, седиране и хипотония в клиничната практика в сравнение с обично използваните трициклични антидепресанти.

Норфлуоксетин е фармакологично активен метаболит на флуоксетин. Фармакологичните свойства са сходни с тези на изходната молекула, като по този начин се доказва *in vivo* селективността на лекарството по отношение потискане на серотониновото обратно захващане.

Ефективността на продукта при лечението на основните депресивни състояния е установено посредством проведени сравнителни, двойнослепи проучвания, при които са използвани плацебо или стандартни трициклични антидепресанти. Нежеланите му ефекти се различават от тези на трицикличните антидепресанти. Притежава подчертано по-малко седативни, антихолинергични, хипотензивни и кардистоксични странични ефекти в сравнение със стандартните трициклични антидепресанти. За разлика от другите лекарства от тази група, обикновено не води до увеличаване на телесното тегло. Терапевтичната му ширина е по-голяма от тази на трициклични антидепресанти и продуктът се отличава с по-голяма безопасност по отношение на предозиране.

5.2. Фармакокинетични свойства

При орален прием флуоксетин се резорбира в значителна степен, системната му бионаличност е 60-80%. Максималните плазмени концентрации (време за достигане на максимални плазмени концентрации 4-8 часа след приема), определени при еднократна доза между 20 и 80 mg, приблизително съответстват и зависят от размера на приетата доза. Приемът на храна може да забави, но не и да намали резорбцията на флуоксетин, без съществено клинично значение. Обемът на разпределение е 12 и 42 L/kg след прием на еднократна

многократна доза. Продуктът се свързва в около 94 % с плазмените протеини. Метаболизира се основно в черния дроб. Един от главните метаболити - норфлуоксетин /десметилфлуоксетин/ е фармакологично активен и притежава сходни фармакологични свойства с тези на флуоксетин. Само около 5 % от приложената орална доза се излъчват в непроменено състояние с урината. Относително бавно е елиминирането на флуоксетин /време на полу-елиминиране 1 – 3 дни след еднократно приложение и 4 – 6 дни след хронично приложение/ и норфлуоксетин /време на полу-елиминиране 4 – 16 след еднократно и хронично приложение/.

Steady-state плазмени концентрации на флуоксетин и норфлуоксетин са сходни при здрави лица, след 4-седмичен прием на продукта и при пациенти с депресия след 5-месечен или едногодишен терапевтичен курс, без да се наблюдава прекомерно кумулиране на флуоксетин или на активния му метаболит.

Времето за полуелиминирането при прием на еднократна доза флуоксетин е сходно при пациенти в млада възраст и здрави лица на възраст над 65 години. Установено е удължаване времето на полу-елиминиране на флуоксетин и норфлуоксетин при лица с цироза на черния дроб.

В открит рандомизиран cross-over клиничен опит в два периода на третиране върху здрави доброволци е доказана биоеквивалентността на Бифлокс капсули 20 mg по отношение на референтния продукт Prozac капсули 20 mg след прилагане на еднократна перорална доза 40 mg. Химическият анализ е извършен с помощта на газ-хроматографски метод с електронзахващащ детектор.

5.3. Предклинични данни да безопасност

<i>LD₅₀ при перорално приложение</i>	<i>Mg/kg p.o.</i>
Мишки	248
Пълхове	452
Котки	>50
Кучета	>100
Маймуни	>50
Морски свинчета	>250/<500

В условията на хроничен експеримент не са наблюдавани токсични ефекти.

Флуоксетин преминава плацентата, но не са наблюдавани тератогенни ефекти и нарушения в репродукцията. Няма данни за пери- или постнатална токсичност. Флуоксетин не притежава мутагенна активност, не са докладвани канцерогенни ефекти.

6. ФАРМАЦЕВТИЧНИ ДАННИ.

6.1. Списък на помощните вещества в една капсула:

1. Cellulose microcrystalline
2. Lactose monohydrate
3. Maize starch
4. Magnesium stearate
5. Твърди желатинови капсули №2
 - Titanium dioxide
 - Gelatin
 - Purified water

6.2. Физико-химични несъвместимости

Не са известни.

6.3. Срок на годност

Две (2) години от датата на производство.

6.4. Специални условия за съхранение

На сухо и защитено от светлина място, при температура под 25 °C.

Да се съхранява на място, недостъпно за деца!

6.5. Данни за опаковката

Първична опаковка - капсули твърди по 14 бр. в блистер от PVC/алуминиево фолио.

Вторична опаковка - картонена кутия по 14 бр. капсули
- картонена кутия по 28 бр. капсули.

6.6. Препоръки при употреба

По лекарско предписание.

Лекарственият продукт не трябва да се употребява след изтичане на срока на годност, указан на опаковката.

7. ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

Balkanpharma-Dupnitsa AD

Гр. Дупница, ул. "Самоковско шосе" 3

Тел. (0701) 2-42-81/82; 2-90-21/29

Факс: (0701) 2-23-65; 2-81-62.

Телекс: 27433

8. АКТУАЛНОСТ НА ИНФОРМАЦИЯТА

Юли, 2001.

